Lietas Nr. 11130017819
K71-0091-20/15

**Spriedums**
**Latvijas Republikas vārdā**

Valmierā 2020. gada 17. februārī

Vidzemes rajona tiesa:
tiesnesis A. Melbergs,
piedaloties prokurorei S. Kristapai
un aizstāvei G. Bemerei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts Krimināllikuma 312. pantā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019. gada 2. jūlijam) un 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

Apsūdzētais/pers. A/ izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Proti, apsūdzētais /pers. A/, neskatoties uz to, ka ar Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 16. janvāra spriedumu (spriedums ir stājies spēkā 2019. gada 29. janvārī) viņam ir atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz vienu gadu sešiem mēnešiem 29 dienām, 2019. gada 28. martā ap plkst. 18.49 Beverīnas novada Brenguļu pagastā, pa ceļa Cempi-Brenguļi-Trikāta-Vijciems (V-182) 11. km, virzienā no Trikātas uz Brenguļu pusi, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām vadīja transportlīdzekli – automobili "/TL marka/" ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. Tādējādi apsūdzētais /pers. A/ izvairījās no ar Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 16. janvāra spriedumu piespriestā tiesību ierobežošanas soda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas izciešanas.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 312. pantā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019. gada 2. jūlijam) paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. A/ bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas) vadīja transportlīdzekli, būdams alkohola ietekmē.

Proti, apsūdzētais /pers. A/ 2019. gada 28. martā ap plkst. 18.49 Beverīnas novada Brenguļu pagastā, pa ceļa Cempi-Brenguļi-Trikāta-Vijciems (V-182) 11. km, virzienā no Trikātas uz Brenguļu pusi, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas) vadīja transportlīdzekli – automobili "/TL marka/" ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, būdams alkohola ietekmē (alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā 1,2972 un 1,4260 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs).

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ (turpmāk sprieduma tekstā – apsūdzētais) savu vainu (vainīgumu) Krimināllikuma 312. pantā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019. gada 2. jūlijam) un 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmo daļu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanas laikā netika izdarīta.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums par transportlīdzekļa vadīšanu tiesību ierobežošanas soda laikā ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 312. pantu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019. gada 2. jūlijam), jo apsūdzētais, būdams sodīts ar tiesību ierobežošanas sodu, tiesību ierobežošanas laikā vadot transportlīdzekli, izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola ietekmē ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 262. panta pirmo daļu, jo apsūdzētais bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas ar tiesas spriedumu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu) vadīja transportlīdzekli, būdams alkohola ietekmē. Alkohola koncentrācija apsūdzētajam izelpotajā gaisā, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs, kad apsūdzētais vadīja transportlīdzekli, pārsniedza Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1. punktā norādīto pieļaujamo alkohola koncentrāciju transportlīdzekļa vadītāja organismā.

Tiesa secina, ka apsūdzētā vaina (vainīgums) Krimināllikuma 312. pantā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019. gada 2. jūlijam) un 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta. Apsūdzētais par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir sodāms.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu un apsūdzētā personību, bet soda mēru – saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu – atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 312. pantā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019. gada 2. jūlijam) un 262. panta pirmajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus kā mazāk smagu noziegumu.

Apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu pret jurisdikciju un tīšu noziedzīgu nodarījumu pret satiksmes drošību.

Ar apsūdzētā izdarīto, Krimināllikuma 312. pantā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019. gada 2. jūlijam) paredzēto noziedzīgo nodarījumu tika apdraudētas valsts jurisdikcijas intereses kriminālsodu izpildes jomā.

Ar apsūdzētā izdarīto, Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu tika apdraudētas sabiedrības drošības intereses mehānisko transportlīdzekļu kustības drošības jomā, radot potenciālus draudus nodarīt kaitējumu citu cilvēku veselībai un dzīvībai, kā arī citu personu īpašumam. Attiecīgā noziedzīgā nodarījuma īpašo kaitīgumu raksturo apstāklis, ka alkohola koncentrācija apsūdzētā organismā, kad viņš vadīja transportlīdzekli, ievērojami pārsniedza pieļaujamo alkohola koncentrāciju

transportlīdzekļa vadītāja organismā.

Pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais. Apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas bija sodīts kriminālā kārtā par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Apsūdzētais pēdējo reizi bija sodīts ar Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 16. janvāra spriedumu par Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz 220 stundām. Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu minētajam sodam ir pilnīgi pievienots neizciestais sods pēc Valmieras rajona tiesas 2015. gada 30. jūlija sprieduma, un galīgais sods ir noteikts – piespiedu darbs uz 220 stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz vienu gadu sešiem mēnešiem 29 dienām. Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 16. janvāra spriedums ir stājies spēkā 2019. gada 29. janvārī. Apsūdzētais piespiedu darbu ir izcietis 2019. gada 16. septembrī (lietas 28.-31., 33.-34., 68.-69. un 93.-98. lapas). Apsūdzētais ir vairākas reizes sodīts administratīvi. Apsūdzētais nav samaksājis ievērojamu daļu no viņam administratīvo pārkāpumu lietu ietvaros uzliktajiem naudas sodiem (lietas 28.-31. lapas). Apsūdzētajam pašlaik trīsdesmit četri gadi. Apsūdzētā apgādībā atrodas viens nepilngadīgs bērns (lietas 27. lapa). Apsūdzētais pašlaik kriminālprocesā atrodas apcietinājumā. Apsūdzētais līdz apcietināšanai saskaņā ar viņa tiesai norādītajām ziņām ir strādājis algotu darbu. Apsūdzētajam saskaņā ar viņa tiesai norādītajām ziņām ir problemātiska alkoholisko dzērienu lietošana, taču saskaņā ar apsūdzētā norādītajām ziņām apsūdzētais minēto problēmu nav risinājis.

Atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47. panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētais tiesas sēdes laikā ir vaļsirdīgi atzinis savu vainu (vainīgumu) izdarītajos noziedzīgajos nodarījumos un paudis nožēlu par izdarīto. Tiesa šo apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otrās daļas noteikumiem atzīst kā atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā attiecībā uz abiem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Atbildību pastiprinošais apstāklis apsūdzētā rīcībā attiecībā uz abiem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu – tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tiesa, ņemot vērā to, ka abi apsūdzētā izdarītie noziedzīgie nodarījumi faktiski veido noziedzīgo nodarījumu ideālo kopību, saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta otrās daļas noteikumiem neatzīst alkohola ietekmi kā atbildību pastiprinošo apstākli apsūdzētā rīcībā attiecībā uz Krimināllikuma 312. pantā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019. gada 2. jūlijam) paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Krimināllikuma 312. panta (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019. gada 2. jūlijam) sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētais par Krimināllikuma 312. pantā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019. gada 2. jūlijam) paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi. Apsūdzētais par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem astoņiem mēnešiem.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un to, ka apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas bija sodīts kriminālā kārtā par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, taču piemērotie krimināsodi nav mainījuši apsūdzētā uzvedības modeli un nav panākuši to, lai apsūdzētais turpmāk pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, secina, ka ne soda represīvais, ne preventīvais mērķis nav sasniedzams, nosakot apsūdzētajam par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem kādu citu no attiecīgo pantu sankcijās paredzētajiem vieglāka soda veidiem, proti, naudas sodu vai piespiedu darbu. Tiesas ieskatā, apsūdzētā tiesību ierobežojums saistībā ar brīvības atņemšanu ir saistīts ar sabiedrības drošības interesēm, lai sabiedrību aizsargātu no citiem kriminālī sodāmiem nodarījumiem, kurus apsūdzētais, nesaņemot atbilstošu sodu par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, varētu turpināt izdarīt.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētā apgādībā atrodas nepilngadīgs bērns, lai apsūdzētā apgādībā esošais nepilngadīgais bērns ilgstoši nepaliktu bez apsūdzētā nodrošinātajiem iztikas līdzekļiem, secina, ka šajā gadījumā nav lietderīgi apsūdzētajam kā sodu par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem noteikt brīvības atņemšanu.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais sods, tā veids un apmērs ir samērīgs, kā arī ir pietiekams, lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir izdarījis divus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, kas ir mazāk smagi noziegumi, turklāt par vienu no izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzētajam tiek piemērots arī papildsods, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmās, otrās un ceturtās daļas noteikumiem apsūdzētajam ir nosakāms galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgu nodarījumu raksturu, ar tiem radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošo apstākli apsūdzētā rīcībā, kā arī ievērojot par katru no noziedzīgajiem nodarījumiem noteiktā soda veidu un apmēru, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo pamatsodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ir piemērojami Krimināllikuma 50. panta otrās daļas apsūdzētajam labvēlīgie noteikumi par piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu. Tāpat saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta ceturtās daļas noteikumiem apsūdzētajam pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteiktajam pamatsodam ir pievienojams papildsods, kas ir noteikts par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Apsūdzētajam galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības ir nosakāms – īslaicīga brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem 15 dienām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz četriem gadiem astoņiem mēnešiem.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas bija sodīts kriminālā kārtā par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo pamatsodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, nav piemērojami Krimināllikuma 50. panta otrās daļas vislabvēlīgākie noteikumi par vieglākā soda ietveršanu smagākajā.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētā rīcībā tika konstatēts atbildību mīkstinošais apstāklis, secina, ka, nosakot galīgo pamatsodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, soda mērķa sasniegšanas nolūkā nav nepieciešams piemērot Krimināllikuma 50. panta otrās daļas bargākos noteikumus par piespriesto sodu pilnīgu saskaitīšanu.

Tiesa uzskata, ka minētais galīgā soda pēc noziedzīgu nodarījumu kopības apmērs ir samērīgs, kā arī ir pietiekams, lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais šos noziedzīgos nodarījumus ir izdarījis pēc Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 16. janvāra

sprieduma spēkā stāšanās, un apsūdzētais nav izcietis visu sodu pēc minētā sprieduma (neizciestais sods, ņemot vērā laiku, no kura apsūdzētais krimināprocesā atrodas apcietinājumā, – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana seši mēneši divas dienas), atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas noteikumiem šajā spriedumā apsūdzētajam pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteiktajam sodam ir pievienojams neizciestais sods pēc Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 16. janvāra sprieduma.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņem vērā noziedzīgo nodarījumu, par kuriem taisīti abi spriedumi, raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, šajā krimināllietā konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošo apstākli apsūdzētā rīcībā, ar šo spriedumu noteiktā soda veidu un apmēru, kā arī neizciestā soda veidu un apmēru pēc iepriekšējā sprieduma.

Tāpat tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņem vērā arī likuma prasības par galīgā soda pēc spriedumu kopības apmēru.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta 1.[1] daļu, nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja: .. 2) ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs.

Krimināllikuma 51. panta otrā daļa noteic, ka galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem ir jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Tiesa, ņemot vērā visu iepriekš minēto, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ir piemērojami Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas vislabvēlīgākie noteikumi par neizciestā soda pēc iepriekšējā sprieduma daļēju pievienošanu jaunajā spriedumā noteiktajam sodam. Apsūdzētajam galīgais sods pēc spriedumu kopības ir nosakāms – īslaicīga brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem 15 dienām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz pieciem gadiem.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētā rīcībā šajā krimināllietā tika konstatēts atbildību mīkstinošais apstāklis, kā arī ievērojot apsūdzētajam ar šo spriedumu noteiktā soda veidu un apmēru un neizciestā soda veidu un apmēru pēc iepriekšējā sprieduma, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, soda mērķa sasniegšanas nolūkā nav nepieciešams piemērot Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas bargākos noteikumus par neizciestā soda pēc iepriekšējā sprieduma pilnīgu pievienošanu jaunajā spriedumā noteiktajam sodam.

Tiesa atzīst, ka iepriekš minētais galīgā soda pēc spriedumu kopības apmērs ir taisnīgs. Tāpat tas atbilst Krimināllikuma 51. panta noteikumiem par galīgā soda noteikšanu pēc spriedumu kopības.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētajam tiek noteikts īslaicīgās brīvības atņemšanas sods, lai nodrošinātu sprieduma izpildi daļā par piespriesto pamatsodu, atzīst, ka apsūdzētajam krimināprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, ir atstājams iepriekš piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais krimināprocesā atrodas apcietinājumā, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturtās daļas noteikumiem apsūdzētajam īslaicīgās brīvības atņemšanas soda laikā ir ieskaitāms krimināprocesā apcietinājumā pavadītais laiks.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētajam lietā ir veikta alkohola koncentrācijas konstatēšanas pārbaude, atzīst, ka saskaņā ar Krimināprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 7.[2] punkta un 368. panta pirmās daļas noteikumiem no apsūdzētā par labu valstij ir piedzenami procesuālie izdevumi, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas konstatēšanas veikto pārbaudi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka konkrētais krimināprocess ir uzsākts uz izbeigtas administratīvā pārkāpuma lietas materiālu pamata, un krimināllietā ir informācija par to, ka administratīvā pārkāpuma lietā, kurā ir pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanu, ir radušies izdevumi saistībā ar izņemtā transportlīdzekļa – automobiļa "/TL marka/" ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ pārvietošanu un glabāšanu, atzīst, ka saskaņā ar Krimināprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 7.[1] punkta un 368. panta pirmās daļas noteikumiem no apsūdzētā par labu valstij ir piedzenami procesuālie izdevumi, kas saistīti ar izņemtā transportlīdzekļa pārvietošanu un glabāšanu.

Tiesa, ņemot vērā to, ka aizstāve apsūdzētā aizstāvības nodrošināšanai 2020. gada 17. februāra tiesas sēdē ir pieaicināta pēc tiesas uzaicinājuma, un apsūdzētais ir vēlējies aizstāvja piedalīšanos minētajā tiesas sēdē, atzīst, ka saskaņā ar Krimināprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punkta un 368. panta pirmās daļas noteikumiem no apsūdzētā par labu valstij ir piedzenami procesuālie izdevumi par aizstāves 2020. gada 17. februāra tiesas sēdē sniegto juridisko palīdzību.

Tiesa, ņemot vērā to, ka aizstāve apsūdzētā aizstāvības nodrošināšanai 2019. gada 4. oktobra tiesas sēdē ir pieaicināta, izlemjot jautājumu par drošības līdzekļa piemērošanu apsūdzētajam viņa prombūtnē, un aizstāvja piedalīšanās tiesas sēdē, izskatot jautājumu par drošības līdzekļa – apcietinājuma piemērošanu personas prombūtnē, saskaņā ar Krimināprocesa likuma 274. panta otrās daļas noteikumiem ir obligāta, atzīst, ka saskaņā ar Krimināprocesa likuma 85. panta pirmās daļas 2. punkta un otrās daļas noteikumiem apsūdzētais ir atbrīvojams no procesuālo izdevumu samaksas par aizstāves 2019. gada 4. oktobra tiesas sēdē sniegto juridisko palīdzību. Tādēļ procesuālie izdevumi par aizstāves sniegto juridisko palīdzību šajā daļā ir sedzami no valsts līdzekļiem.

Rezolutīvā daļa

Tiesa, pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 511., 512., 513., 514. pantu, 520. panta pirmo daļu, 523., 527., 528. un 529. pantu,

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312. pantā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019. gada 2. jūlijam) paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu (1) mēnesi.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem (2) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem (4) gadiem astoņiem (8) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo, otro un ceturto daļu noteikt /pers. A/ galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, piespriestos pamatsodus daļēji saskaitot, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteiktajam pamatsodam pievienojot papildsodu, kas ir noteikts par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, proti, īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem (2) mēnešiem piecpadsmit (15) dienām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz četriem (4) gadiem astoņiem (8) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu šajā spriedumā /pers. A/ pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteiktajam sodam daļēji pievienot neizciesto sodu pēc Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 16. janvāra sprieduma un galīgo sodu noteikt – īslaicīgu

brīvības atņemšanu uz diviem (2) mēnešiem piecpadsmit (15) dienām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz pieciem (5) gadiem.

Drošības līdzekli /pers. A/ krimināprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, atstāt iepriekšējo – apcietinājumu.

Īslaicīgās brīvības atņemšanas soda sākumu /pers. A/ skaitīt no 2020. gada 12. februāra.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas konstatēšanas veikto pārbaudi, EUR 15,65 (piecpadsmit *euro* 65 centus).

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus, kas saistīti ar izņemtā transportlīdzekļa pārvietošanu un glabāšanu, EUR 160,36 (simt sešdesmit *euro* 36 centus).

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus par aizstāves 2020. gada 17. februāra tiesas sēdē sniegto juridisko palīdzību EUR 60 (sešdesmit *euro*).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu piedziņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Atbrīvot /pers.A/ no procesuālo izdevumu samaksas par aizstāves 2019. gada 4. oktobra tiesas sēdē sniegto juridisko palīdzību un procesuālos izdevumus par aizstāves sniegto juridisko palīdzību šajā daļā segt no valsts līdzekļiem.

Spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā pēc sprieduma kopijas pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību (protestu) Vidzemes rajona tiesā.

Sprieduma kopijas pieejamības diena – 2020. gada 18. februāris.

Tiesnesis A. Melbergs